

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 30. august 2021

Sag BS-22533/2021-OLR
(21. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Philip Lönborg)

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(advokat Kirsten Bordinggaard)

Retten i Lyngby har den 31. maj 2021 afsagt dom i 1. instans (sag BS-25690/2020-LYN).

Landsdommerne Kristian Porsager Seierøe, Katja Høegh og Malou Kragh Halling har deltaget i sagens afgørelse.

Påstande

Appellant, tidligere Sagsøger, har gentaget sin påstand for byretten om at indstævnte skal anerkende, at appellanten, som har underskrevet et gælds-brev på kr. 150.000, ikke skylder noget til indstævnte.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, har nedlagt påstand om, at anken afvises efter retsplejelovens § 368 a, subsidiært stadfæstelse.

Over for Appelindstævnte, tidligere Sagsøgtes påstand om afvisning har Appellant, tidligere Sagsøger påstået ankesagen fremmet.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har til støtte for påstanden om afvisning anført følgende:

”Sagen er ikke af principiel karakter, og Appellanten har ikke ved en ændret påstand, nye anbringender eller nye beviser begrundet en anke, der kan medføre et ændret resultat i Landsretten, hvorved sagen skal afvises efter Retsplejelovens § 368a.

Appellanten har ved ankestævningen gjort den samme påstand og de samme anbringender gældende som for byretten, hvilke er:

- 1) Gælds brevet er underskrevet under trussel om vold og tvang,
- 2) Gælds brevet dækker ikke over noget reelt økonomisk mellemværende, og
- 3) Sagsøgte har ikke løftet bevisbyrden for grundlaget for gælds brevet

Det er Indstævntes opfattelse, at nærværende sag angår spørgsmålet om det af Appellanten underskrevne gælds brev er retsstridigt fremkaldt ved personlig vold eller trussel om vold, jf. aftalelovens § 28.

Sagen angår ikke spørgsmålet om, hvorvidt Appellanten har oparbejdet en gæld på DKK 150.000, eller et større eller mindre beløb, idet Appellanten i bilag 10, side 7, hvilket bilag blev foreholdt Appellanten under sagens behandling ved Retten i Lyngby, har erkendt gælden ved at oplyse over for politiet, at hun gerne ville lave en ordning med Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte om tilbagebetaling. Endvidere har Appellanten ingen indsigelser mod gælden, førend at Indstævnte ønsker at tage denne til inkasso.

Som det fremgår af ankestævningen var ingen til stede ved gælds brevets underskrivelse udover parterne, og parterne er uenige om hændelsesforløbet, ligesom der er divergens mellem den skriftlige dokumentation og Appellantens udsagn. Bevisbedømmelsen ved en eventuel ankesag vil således skulle ske på baggrund af den skriftlige dokumentation, hvilket allerede er sket ved Retten i Lyngby.

Appellanten er i forbindelse med ankesagen kommet med følgende ”nye” synspunkter og bilag:

- Appellanten giver i ankestævningen udtryk for, at Retten har lagt til grund, at parterne har boet sammen fra 31. januar 2019 til foråret 2020, hvilket er forkert. Derfor mener Appellanten, at Retten fejlagtigt har konkluderet, at det ikke kan afvises som helt usandsynligt, at Appellanten har oparbejdet en gæld til Indstævnte.

Hertil skal bemærkes, at det som udgangspunkt må anses for irrelevant om Appellanten har oparbejdet en gæld til Indstævnte, idet Appellanten har underskrevet et gælds brev, og erkendt dette.

Såfremt det alligevel antages, at dette måtte have relevans, kan det konstateres, at Retten i dommen lægger til grund, at parterne har haft et ”samliv”, og ikke at de var ”samlevende”. Endvidere, at parterne - hvilket også fremgår af Indstævntes støttebilag 1 fra byretssagen - er

blevet kærester igen i januar 2019, samt at Appellanten under partsforklaringen, og i de skriftlige beviser, har oplyst at være arbejdsløs og uden penge, da de fandt sammen igen. Det må således lægges til grund, at Indstævnte - også inden parterne flyttede sammen - afholdte udgifter for Appellanten, som skal medtages ved vurderingen af, om Appellanten kan have oparbejdet en gæld på DKK 150.000 til Indstævnte.

Synspunktet har således ingen relevans i forhold til en ny vurdering af sagen.

For så vidt angår det i Ankestævningen anførte om grundlaget for det skyldige beløb på DKK 150.000, så er dette ikke korrekt, og har i øvrigt ingen relevans, idet gælds brevet er underskrevet og erkendt. Derudover har dette allerede været drøftet under sagens behandling i byretten, og der er ikke sidenhen kommet nye oplysninger eller nogen ny dokumentation.

- For så vidt angår de fremlagte bilag 7 – 14, er disse - med undtagelse af bilag 8 - en del af politirapporten. For så vidt angår bilag 7 og 10 mangler endvidere dele af bilaget. Appellanten er flere gange blevet opfordret til at fremlægge politirapporten, idet Appellanten har henvist til denne som dokumentation for det påståede. Appellanten har afvist og protesteret mod fremlæggelsen af politirapporten, samt krisecenterer-klæringen, og har oplyst følgende:

”Jeg har ikke ønsket at fremlægge det.

.....

Jeg har - på trods af sagsøgtens provokationer - netop besluttet ikke at fremlægge disse og derfor har jeg heller ikke gjort mig bekendt med disse.”

Appellanten har således aktivt valgt ikke at ville anvende det nu fremlagte materiale, som Appellanten havde kendskab til, og henviste til, ved sagens behandling for byretten.

Derudover dokumenterer politirapporten ikke, at Appellanten har været udsat for vold, eller trusler om vold.

Uagtet at politirapporten blev afvist fremlagt under sagens behandling ved byretten blev dog tilladt, at Appellanten blev foreholdt de dele af forklaringerne, som var afgivet til politiet omkring den påståede vold.

Af dommens side 4 fremgår Appellantens bemærkninger hertil:

” Det er korrekt, at hun ikke i forbindelse med afhøringer hos politiet har givet oplysninger om, at der har været vold i forbindelse med underskrivelse af et gælds brev. Hun søgte om, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skulle have et tilhold. Hun anmeldte ikke til politiet, at hun var blevet truet til at skrive under på gælds brevet, men hun fortalte på krisecenteret, at hun var blevet truet til at skrive under på gælds-brevet.”

Det er således anerkendt, at Appellanten ikke har orienteret politiet om den påståede vold.

For så vidt angår bilag 8, som er det eneste nye bilag i sagen, er det uklart hvornår de fleste af sms'erne er fra. Appellanten anfører, at sms-korrespondancen er fra dagen efter at gælds brevet blev underskrevet. Appellantens partsforklaring om den dag gælds brevet blev underskrevet var som følger jf. dommens side 4:

” Den 26. februar slog Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte hende igen. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte var oprevet, da hun kom hjem fra arbejde. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ville have et navn på den person, hun havde været sammen med. Det ville hun ikke give ham. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte sagde, at han havde sat en aflytning op. Hun fik lussinger og blev revet i håret. Hun blev flået rundt i lejligheden. Den eneste måde hvorpå, hun kunne få Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte til at falde ned, var ved at underskrive gælds brevet. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte skrev gælds brevet i hånden på et almindeligt stykke papir. Han sagde, at når hun havde skrevet under, kunne hun få lov til at blive boende i lejligheden. Hun skrev under. Hun troede, at hun så kunne bo lidt længere tid i lejligheden. Da hun havde skrevet under, gik hun en tur med hunden, men hun fik ikke lov til at komme ind i lejligheden igen. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ville ikke lukke hende ind, da hun kom tilbage. Han sagde grinende, at han havde snydt hende.”

Bilag 8 afspejler frustrationer ved et forlist forhold, men kan ikke anses for at være dokumentation for vold eller trusler om vold, allerede fordi ingen af parterne i sms-korrespondancen nævner volden, eller noget om tvang i forbindelse med underskriften, og dette på trods af, at korrespondancen sker kun 24 timer efter at det er foregået.

På baggrund af ovennævnte gøres det gældende, at der ikke er belæg for en 2. instansbehandling af nærværende sag, idet der ikke er fremkommet nyt i sagen, som kræver en ny vurdering af Landsretten. Det er således ikke udsigt til at sagen vil få et andet resultat for Landsretten, hvorfor sagen bør afvises.

Endvidere bør henses til at Indstævnte er varigt syg med sklerose, samt at Indstævnte er voldsomt oprevet over at blive beskyldt for at være voldelig, og den fortsatte eksistens af sagen har således en væsentlig negativ indvirkning på Indstævntes helbredstilstand.”

Appellant, tidligere Sagsøger har heroverfor anført følgende:

”Sagen skal ikke afvises fra behandling i Landsretten, idet

1) Dommen er baseret på et faktisk urigtigt grundlag 2) Der er fremlagt væsentlige nye oplysninger i f m anken 3) Sagen er principiel

Indstævnte lægger stor vægt på, at der findes et gælds brev, og det virker som om at det alene skulle være tilstrækkeligt til at sagen skal afvises.

Der findes et gælds brev, og det er baggrunden for at sagen er rejst. Indstævnte bruger en stor del af sit processkrift til at omtale de dokumenter, indstævnte har modtaget fra politiet.

Materialet indeholder ca. 300 sider, og jeg fik oplysning om, at indstævnte havde modtaget dette dagen inden hovedforhandlingen i Retten i Lyngby.

Jeg har ikke haft noget ønske om at få indsigt i dette materiale, idet det efter min opfattelse ikke er direkte relevant for spørgsmålet om gælds-brevet.

Appellanten henvendte sig til politiet, fordi hun følte sig truet og stalket af indstævnte, og derfor ønskede, at han fik et tilhold.

Politiet valgte at formane indstævnte om, at han ikke måtte kontakte appellanten – og da det fungerede efter hensigten, blev der ikke med-delt noget tilhold – bilag 12.

Appellantens henvendelse til politiet havde således ikke noget at gøre med det gælds-brev, appellanten har underskrevet.

Indstævnte anfører i svarskriftet, at appellanten ikke har dokumenteret sin økonomi, hvilket ikke er forståeligt.

Appellanten har dokumenteret, hvordan hun i perioden 2008 til 2011 har betalt omkring kr. 575.000 til / for indstævnte, og har med bilag dokumenteret betalinger til indstævnte i den periode, hvor de har boet sammen.

Hele indstævntes henvisning til politirapporten og appellants manglende fremlæggelse af denne, forekommer at være irrelevant for nærværende sag.

Nu har indstævntes advokat så haft succes med at få den udleveret fra politiet, og derfor giver det mening at fremlægge dele af rapporten. Sagens bilag 7 er nyt. Bilaget illustrerer meget beskrivende, hvilken psykisk og fysisk vold, indstævnte har udsat appellanten for, og indeholder endvidere en beskrivelse af omstændighederne omkring appellants underskrift af gælds-brevet.

Ved underskrivelsen af gælds-brevet, var kun de to parter til stede, og der er således ikke vidner, som kan afgive forklaring om forløbet. Indklagedes søster har først vitterlighedspåtegnet gælds-brevet 4 dage senere.

Det forekommer indlysende, at det er relevant, om gælds-brevet dækker over et egentligt gældsforhold.

Sagt på en anden måde: Hvis det var 100 % klart, at appellanten ikke skylder noget til indstævnte, ville gælds-brevet ikke i sig selv konstituere et gældsforhold – og derfor er det relevant, at indstævnte ikke har dokumenteret noget gældsforhold.

Det fremgår af dommen, at retten har gjort sig nogle tanker om dette forhold, og derfor er det særdeles relevant, at retten har lagt til grund,

at samlivet – den periode, hvor parterne har boet sammen – har varet i 15 måneder, mens perioden kun var på ca. 8 måneder. Der er tale om et faktisk urigtigt grundlag (1) for den afsagte dom.

Frem til den 1. september 2019 havde appellanten sin egen lejlighed og sædvanlig indkomst.

Appellanten har ved fremlæggelse af bilag 7 – og de øvrige bilag – tilve-
jebragt nyt materiale til oplysning af sagen (2)

Som **bilag 15** fremlægges afhøring af appellanten veninde Vidne 4 som til politiet forklarer, at appellanten havde tydelige mærker efter vold, da appellanten kom til hendes hjem efter at være blevet smidt ud af den fælles lejlighed, uden andet end en pung.

De fremlagte bilag kombineret med, at appellanten fandt det nødvendigt at opholde sig på et krisecenter i 4½ måned, tegner et klart billede af den psykiske og fysiske vold, appellanten har været udsat for.

Det er min opfattelse, at der er et principielt element i sagen (3), idet den vold, der er begået i f m – og op til – underskrivelsen af gældsbre-
vet, er en kombination af psykisk og fysisk vold, og at det er nyt, at psykisk vold anerkendes på linje med fysisk vold. Der findes imidlertid ikke megen retspraksis omkring den psykiske vold.

Når det anføres i svarskriftet, at appellanten aktivt har valgt ikke at fremlægge materiale, appellanten havde kendskab til, er det ikke kor-
rekt. Jeg modtog som nævnt politirapporten dagen inden hovedfor-handlingen, og havde ingen mulighed for at sætte mig ind i den, og ap-
pellanten selv, har ikke haft kendskab til rapportens indhold, ud over den del, som vedrørte hende selv.

Det gøres gældende, at der ikke er noget grundlag for indstævntes af-
visningspåstand og at der er reale grunde til at sagen skal behandles af landsretten.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 368 a, stk. 1, kan landsretten afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter, eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten.

Landsretten finder af de grunde, som er anført af indstævnte, at der uanset de af appellanten under ankesagen fremlagte nye bilag, og selvom det måtte kunne lægges til grund, at parternes samliv har været kortere*), end det fremgår af byrettens dom, ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten. Sagens udfald afhænger af en konkret vurdering af, om Appellant, tidligere Sagsøger kan godtgøre, at underskrivelsen af det i sagen omhandlede gælds-brev er rets-stridigt fremkaldt ved personlig vold eller ved trussel om øjeblikkelig anvendelse heraf, jf. aftalelovens § 28. Sagen er derfor ikke af principiel karakter, og

da heller ikke andre grunde i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten, afviser landsretten anken.

Efter sagens udfald, værdi og forløb skal Appellant, tidligere Sagsøger i sagsomkostninger for landsretten betale 5.625 kr. til Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte. Beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms.

THI KENDES FOR RET:

Denne ankesag afvises.

I sagsomkostninger for landsretten skal Appellant, tidligere Sagsøger inden 14 dage betale 5.625 kr. til Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

*) Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, side 6, 6. sidste linje, således at "længere" rettelig skal være "kortere".

Østre Landsrets 21. afdeling, den 2. september 2021

